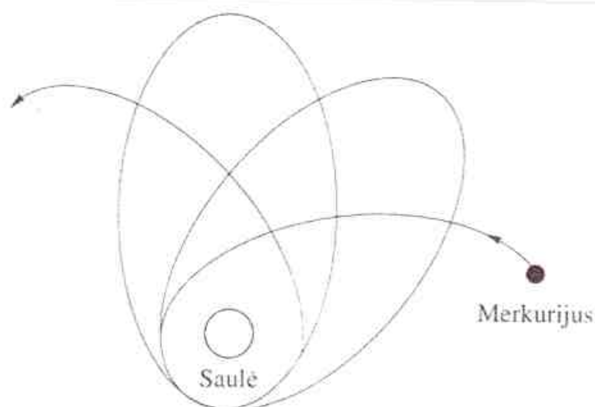
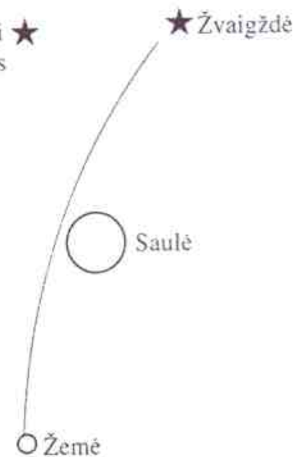
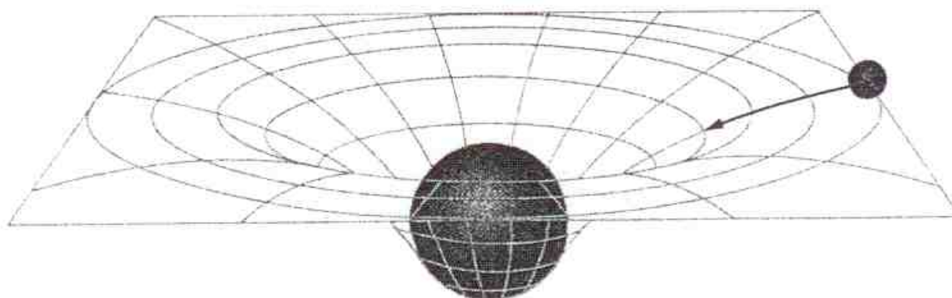
Merkurijus skrieja aplink Saulę elipse, o ta elipsė irgi sukasi aplink Saulę, tad Merkurijus juda sudėtinga trajektorija, primenančia rozetę (stilizuotą gėlės žiedo pavidalo ornamentą). Šį judėjimą visiškai paaiškino bendroji reliatyvumo teorija.

Žvaigždės spindulio nukrypimas, jam praeinant pro Saulę.

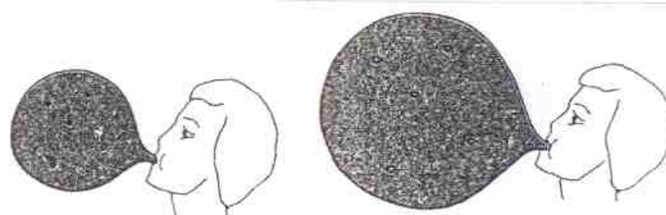
Masyvus svarelis, padėtas ant ištemptos drobės (sudarančios dvimatę tiesią erdvę) iškreipia ją, tad rutuliukas rieda į susidariusią duobutę link svarelio.

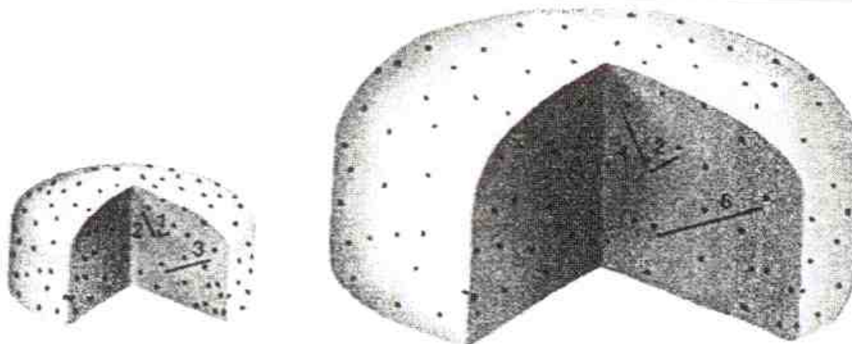

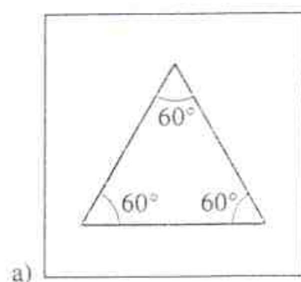
Nematomas masyvus kosminis kūnas gali, tarsi lęšis, fokusuoti už jo esančios žvaigždės šviesą.

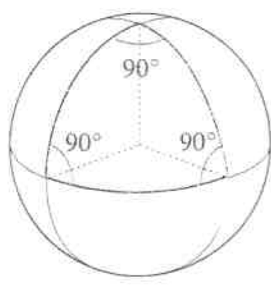
Vienas Visatos modelis, išplaukiantis iš bendrosios reliatyvumo teorijos: Visata plečiasi kaip pripučiamas balionas.

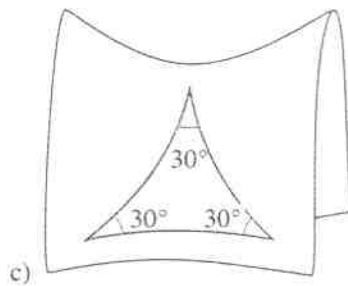

Kylant pyragui, kiekviena razina tolsta nuo bet kurios kitos razinos. Panašiai plečiasi ir Visata.

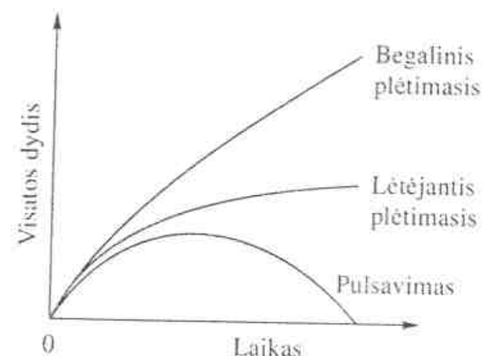

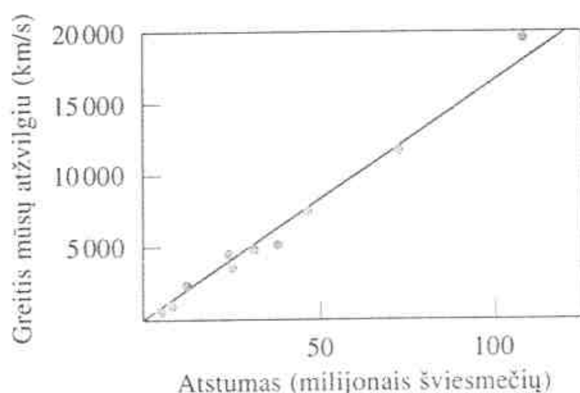

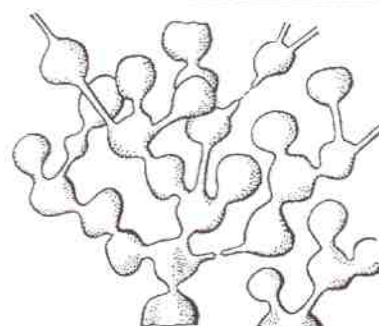
Dvimatė euklidinė erdvė – plokštuma (a) ir kreivos neeuklidinės erdvės: rutulio paviršius (b) ir balnas (c). Trikampio kampų suma lygi 180° euklidinėje erdvėje, bet yra didesnė už 180° rutulio paviršiuje ir mažesnė už mums įprastą dydį balno atveju.

Trys galimi Visatos modeliai: Visata gali pulsuoti (plėstis, o vėliau trauktis), plėstis be galo arba plėstis lėtėdama (t.y. išlikdama baigtinio tūrio).

E. Hablo nustatytas tiesinis sąryšis tarp galaktikos greičio mūsų atžvilgiu ir jos atstumo (paveikslėlis iš originalaus Hablo ir jo bendradarbio darbo).

Pagal vieną iš Didžiojo sprogimo variantų pačioje sprogimo pradžioje galėjo susidaryti sudėtinga Visatos struktūra – daug atskirų besiplečiančių sričių, sujungtų tarpusavyje kanalais.